

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér petit soronként 50 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
HERRMAN ISTVÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJA ÓZD.
hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldendők
Kéziratok nem adatnak vissza

Naiv emberek.

(KÉPEK és CSIPKÉK.)

Irta: Marie.

Képkiallítás, csipkekiállítás és egyéb szenzációk járnak Ózdon. Mindkettőt megnéztük, de kritizálni óvakodtunk.

A csipkekiállítás harmadik napján, a mikor a terem majdnem üres volt, az egyik csipkés múzeumi őr imígyen szólott:

— Ezek az ózdiak naiv emberek. Azt hiszik, hogy mutogatni jöttünk magunkat. Néznek, csodálkoznak, dicsérgetnek; vásárolni azonban nem akarnak.

Mindössze két teremmel van odébb az olvasó szoba. Odamentem s unalmamban kikerestem a „Pallas Lexikon“-ból a „naiv“ szó fogalmának meghatározását. Nem azért, mintha nem tudnám, hogy az mit jelent, hanem, hogy megizzenhessem, milyeneknek tartanak minket a képesek, meg a csipkések.

A „Pallas lexikonban“ mire ez állott!
Naiv, naivság (a lat. natus, a középkorban naivusból a. m. veleszületett) a kellemesnek (l. o.) és kedvesnek egy faja, melyben főleg a természetesség és a

gyermekdedtség nyilatkozik. Rokon és vegyes az őszinteséggel, keresetlenséggel, természetes bájjal. De van benne egy adag tudatlanság és ügyetlenség is, mely a kedves ártatlanságnak nagy helyet jelöl ki a világijátékban. A N. mint természetesség ellentétben áll a konvencionálissal. Ellentétben áll továbbá a csinálttal és mesterséggel, fesszel. Innen a definíció „Aki naiv nem tudja, s a ki tudja már nem naiv.“ A N.-nak mint valódi öntudatlan természetességnek egyszersmind egy bizonyos bája és e szerint vidámító derítő hatása is van. A N.-nak utolsó ellentéte a szentimentalizmus N. eposz l. Eposz.

s. ő. A.

Eszerint a naivság nem diffamáló. Ámbátor megvagyok győződve, hogy az, aki e szavakat használta, nem a becéző értelmét gondolta az ózdiakra.

Kezdjök a képkiallításon. Soha annyi hatvan forintos képet egy rakáson. Aki készpénzzel fizetett az 12 százalék árengedménnyel jutott hozzá. (Marad 52 frt 80 kr.) Keretre, vászonra, festékre, ide-és oda utazásra, esetleges veszteségre nem is sok ha 40 forintot számítunk, jutott tehát nekünk 12 frt 80 krajcáros művészet.

No, de olyan is volt az.

Az impressárió egy végtelen kedves és

ügyes úri ember, — így magyarázta a dolgot:

Kérem Urak! A mi vállalkozásunk egy roppant szerencsés vállalkozás és inkább egy fényes ötletnek a művészek, a közönség és a művészet javára való kama-toztatása, mint üzlet. Eddig ugyanis az ifjú művészek festményeiket 1000 koronán alul nem adták. s az eredmény az volt, hogy a nyakukon maradt. Mi megértettük velük, hogy ha a képeket olcsóbban adják, a nevük ismertté lesz és pénzt is látnak elég sűrűen.

Ez nagyon szépen hangzott, és majd nem így is volt. A művészeknek csakugyan szükségük van pénzre. A nagy tanulmányutak az Erzsébetköruti kávéházaktól a Rákóczi-úti kávéházakig rengeteg összeget emésztenek fel. Ezért midőn megértették, hogy a képek 1000 koronán felül nem kelendők, hát adták 120 koronáért. Csakhogy azért a 120 koronáért nem 1000 koronás, hanem 120 koronás képeket (azaz amint följebb kifejtettük 25 kor. 60 filléreset) gyártottak

TÁRCA.

TE TISZTA, ILLATOS VIRÁG VAGY.

Te tiszta, illatos virág vagy,
S a lelked fehér, mint a hó.
A bűnnek messzi, halvány árnya,
Neveddel ki nem mondható.
Én járok itt a sárban, porban,
Sok szenvedésem van nekem,
Nem érdemlem én azt meg Édes,
Hogy sorsod összekösd velem.

A kornak undok levegője
Nem mérgező meg lelkedet.
Jó vagy. Tanuk azok az órák,
Mit együtt tölték el veled.
Miért tagadnám, mind messzebbre
Jutok tetőled szüntelen,
Nem érdemlem én azt meg Édes,
Hogy sorsod összekösd velem.

Szelid vagy Édes, mint egy angyal;
A gögöt sohse ismeréd.
Bántalmazásra szép szemedben,
A megbocsátás lángja ég.
Rideg vagyok, mert éltem sorsa
A mindennapos küzdelem,
Nem érdemlem én azt meg Édes,
Hogy sorsod összekösd velem.

Vásárra visznek mint a kincset,
S két kézzel adnának oda.
Járod búsan kálváriádat,
De hűtlen nem lettél soha.
Pedig keresnek. Százszor jobban,
Fénylőbben mint az én szemem;
Nem érdemlem én azt meg Édes,
Hogy sorsod összekösd velem.

Célt tüzttem ki bolondos fővel,
S feláldozom önmagam.
Előre futni messze, messze,
S miért? Híz az haszontalan,

Ezért járok én sárban, porban.
A gög erőt vett lelkemen;
Nem érdemlem én azt meg Édes,
Hogy sorsod összekösd velem. *Serédy.*

Csalódás.

Irta: Csehov Antal.

— Az Ózdi Hirlap eredeti tárcája. —

Petrov, a derék kishivatalnok, akinek szerény igényei hiába lépték volna túl ezerrubelnyi fizetését, bo!dogan s meglegedetten üldögélt öreg, de kopott bőrkarszékeiben, s ujságját olvasgatta.

Hűségeseletpárja ott tett-vett körülötte s amint meglátta férje kezében a lapot, hirtelen megszólalt:

— Most jut eszembe, hogy ma még nem néztem a sorsolási jegyzéket. Pedig... Oh Istenkém, Istenkém nem is szeretsz te minket annyira

Sirolin

Emeli az étvágyát és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza
ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche“

Kapható orvosi rendelre a gyógyszerárakban. — Ára üvegenként 4.— korona.

nyakra főre, amelyet egy kedves és szelimes úri ember roppant szeretetre méltóan tudott a nyakunkba sózni.

Nem resteltem bevallani, hogy jó magam is kötélnek állottam. De csak azért, hogy rám se lehessen a *naiv* ember kritikáját alkalmazni.

Azután jött a „*Csipkekiállítás*“. Függönyök, oltárterítők, köténykék, gallérok, kendőcskék, széles és keskeny csipkeszallagok habos és hófehér tömege betöltött egy termet. A „Brabanti“-tól le a „Csetneki“-ig volt ott minden, a mit csak a szép asszonyok szeme megkivánhat. Azt nem tudom, de nem is tartozik ide, hogy miért volt kicsi a kelen-dőség. Arról azonban meggyőződünk, hogy a kiállítás örei nem voltak megelégedve. Ebből tehát azt következtethetni, hogy ők nem az ózdi közönség esztetikai érzésének nevelésére, és nem a jóízű fejlesztésére, hanem a zsebükre pályáztak. Szóval üzlet volt, amit ők igen ügyesen el tudtak takarni, még a rendezőség előtt is.

Igy tehát nem áll, hogy aki nem vásárol az *naiv*. Valamint a vevőknek nem sikerült az, hogy vettek — ugy azoknak nincs mit szégyenkezniük, akik csak megtekintették a kiállítást és semmit vagy csak keveset vásároltak. Annál is inkább, mert mind a két kiállításon az ügyvivők finom, afig észrevehető erkölcsi kényszerrel igyekeztek a látogatókra hatni.

A *Pallas Lexikon*“ tehát azt mondja: „Aki *naiv* nem tudja, s aki tudja, már nem *naiv*.“ Az a legbosszantóbb tehát, hogy a csipkések ebből a kedves, keresetlen, bájos állapotunkból kikököntettek. Megmondták, hogy *naivak* vagyunk,

s most hogy ezt megtudtuk, természetesen nem vagyunk többé azok. De meg is bosszuljuk magunkat, mert ezentul csak művészi képet (ha engedi az asszony) és olcsó csipkét (ha engedi az úr) fogunk vásárolni.

H I R E K.

A polgári kör szüreti mulatsága. Már előre páratlan érdeklődéssel vártuk az ózdi polgári önkepzőkör múlt vasárnap rendezett szüreti mulatságát. Nem ez volt az első, de előre látható volt, hogy ez messze felül mulja a két évvel ezelőtt rendezett ily nemű mulatságát. A meghívók ugyan nem jelezték sem a körmene-tet, sem a szőlőlopást, mégis mindnyájan tudtuk, hogy ez is, meg az is lesz. Már három óraker nagyszámú kíváncsi sokaság vette körül a kör szerény épületét, a hová sűrűn érkeztek a magyar ruhás leányok pengős srakanyújú csősz legényeikkel. Benn vidám jó kedvvel várta a fiatalok az indulást, szőlő fogott a leányok, bor a legények között, a piros nadrágos dádek képe fekete lett, maguk sem ismertek egymásra, a vén csősznek meg a bajsza örült és a hája nőtt meg, míg a nő-tárius uramnak úgy a füle mellé tétetett a lúd-toll. hogy holmi gyenge kis vihar se vitte volna onnan le. Négy óra felé végre megnyílt az ajtó s megindult a kedves tarka sereg a kíváncsi sokaságától követve. Az egész csősz zereg élén ment a falu pennája, utána a két barna cigány huzta szilajon s ők utánuk bak-tatott a meggőnyedt, megőszült, kopott vén csősz, s utána a csőszök, kiki a maga párjával. A merre elmentek, mindenfelé óriási érdeklődéseit szemlélték a festői csoportot, a zene hangja mindenkit az utcára csalt, előre látható volt, hogy a mulatság jól fog sikerülni. A gyári olvasó mellett Lukács Béla helybeli fényké-készünk két felvételt eszközölt. Innen még egy körutat tettek. — A tulajdonképeni mulatság este 8 óraker kezdődött. A csőszök, csőszleá-nyok a társalgó teremben gyülekeztek s innen zeneszó mellett „Érik már, értik már a fekete szőlő“ dalt énekelve vonultak át a feldiszipert rancierembe, melyben gyönyörűen felvoltak akaszítgatva a szőlőfürtök s szép piros almák, mintegy fedélt képezve a táncolók felett. A bevonulás után a csoport háromszor körülment a termen, miután a gyári zenekar rázendítette s

megkezdődött a tánc és táncközben a szőlőlo-pás. Eleinte szinte bátorságosan lopkodták a gyönyörű szőlőfürtöket, s szinte kedve jött min-denkinék a lopáshoz; lassan azonban mind ke-vesebb s kevesebb lett azon szerencsés lópók száma, a kiket az élelmes csősz leányok meg ne csiptek volna, akiket aztán keményen sujt-tott kedves bíró asszonyunk ítélete. — Általá-ban a mulatság rendkívül kedves és feszélyte-ten volt, szünetek közben a két cigány és vén csősz tartották kedélyes hangulathat a közön-séget. Ez a három komikus alak valóban pá-ratlan volt úgy jelmezében, mint viselkedésé-ben. — Ami a mulatság anyagi sikerét illeti, az ellez sem lehet panasz, a csütörtökön tar-tott elszámolás tanúsága szerint 149 korona tiszta haszon lett, amit a kör még egy mulat-sággal sem ért el. Tulajdonképeni célja nem is a nagy jövedelem, hanem a kör jó hírnevé-nek megalakítása volt, ami igazán sikerült is, mert ennek utána bizton jó reménnyel tekin-tünk a kör által rendezendő minden mulatságra. A csütörtökön tartott választmányi gyűlésen jegyzőkönyvi köszönetet mondott a kör azon urak és kisasszonyoknak, kik szivesek voltak a kör érdekében fáradozni.

Sarlach. A sarlach dacára az emberfeletti küzdelemnek, amelyet ellene folytatnak, — nem akar szüni. Ujabbán ismét erélyes intézkedéseket tettek az elfojtására.

Vásári tolvajok. Tolvajok-tolvaja Zsuzsi néni megint szaporítá eggyel dicstelen tetteinek számát. Ugy látszik nem nyugszik tőle az ör-dög s nem akar reá viradni az ózdi kereske-dők ama várvavárt napja, hogy vásár ne legyen, mert ahogy ő mondja, ha vásár nem volna, ő se lenne tolvaj, de amikor az a divatáros olyan csinos kalapokat rak az ajtaja elé, bizony soh-se lenne Zsuzsi néni lelkiismerete nyugodt, ha meg nem kísértené azokat onnan eltüntetni. Meg kísérlete 19-én is, sikerült is neki, hanem azok a tollas örök nem méltányolják az ilyen ügyességet, hanem nyakon csipik az embert, még ha nő is. Hogy művét tetőzze, Zsuzsi néni a község házában két ablakot még bevágott, természetes, a két ablak vízszontszolgálat fejé-ben az ő két kezét vágta be cudarul. — T. Mária a múlt vásáron, a kereskedelembe jár-tas nem lévén, pénznélkül akart hozzá jutni egy gyermek ruhához a csendőrök megadták a megfelelő leckét.

Balaton virtus. K. B. L. ottani legény e hó 25-én nagyjokedvében először K. B. B. le-gény társát rakta el istenigazában, majd N. Franciskát hordta le ocsmány szidalmakkal,

Petrov meglehetősen egykedvűen nézett el lapja fölött a feleségére :

— Ja! A sorsjegy? Hogy talán kihúzták volna? No lássuk. Mi is a száma.

— 6888 — 12.

Petrov sohasem gondolt arra, hogy valaha kihúzzák a sorsjegyét. Ilyesmire ő sohasem számított, s meg se nézte még eddig egyetlen egyszer sem a húzási eredményt. Most azonban, mivel nagyon ráért, kezdte tekintetével végig-szántani a számokat s egyszer csak mintha elborult volna előtte a világ ! Szinte elbó-dult, elszedült. — Ott látta maga előtt a 6888-as számot. Megremegett a hirtelen jött izgatottságtól s a betük ölmasas óriásokként táncoltak szemei előtt.

— Asszony ! . . . Marja ! Gyere, olvasd te is ! Én Én talán nem is játok jól — dadogta izgatottan. — Kihuz-ták a számunkat.

— Az asszony kipirult arccal nézett férjére. —

— Kihúzták, igen kihúzták. Minden kétséget kizárólag kihúzták. Gyere olvasd hát és győződj meg róla magad is.

Az asszony belepillantott a lapba s amikor meglátta a számot, úgy érezte, hogy a feje azonnal szétszakad. Szive hangosan dobogott, halántéka lüktett.

— És a sorszám? — kérdezte végre, mikor már kissé magához tért.

— Csak lassan! Csak türelem — válaszolt Petrov, aki már szinte beleélte magát annak az embernek a szerepébe, aki maga sem tudja hogyan, de hirtelen, egyszerre csak meggazdag-szik. — Csalódni azonban még mindig ráérünk. A szám a második sorban áll így hát 75.000 rubelt nyert. Ez már mindenestre pénz, sőt vagyonnak is nevezhetjük. Hanem hát a sorszám. ? Megnézem azt is. Ej, ej, anyjuk, ha csakugyan nyernénk!

És erre aztán, bár maguk sem tudták volna megmondani, hogy miért, elnevelték magukat. Nevettek, hahotáztak, tomboltak. Szinte lerésze-gedtek attól a gondolattól, hogy nyertek. — Azaz, hogy nyerhetnénk, mert a sorszámot még mindig nem nézte meg Petrov, hanem kezébe kapva az ujságot, örületes, táncra kerekedett az az asztal körül. Feje már zugott a benne kavargó tervezgetésektől.

— Ha valóban nyertünk volna — szolt nekihevülve — egészen új életet kezdenénk. A pénz harmadrészen birtokot vásárolnánk, pár ezer rubelt felemézténénk a röktönös kiadások, egy kicsit utaznánk, szórakoznánk, a többi pénzt pedig eltehetnénk valami jó helyre, ahol bőven gyümölcsözök.

A birtokvásárlás eszméje csakhamar meg-nyerte az asszony tetszését is.

— Valahol Orlov környékén vennék földet füzte tovább gondolatait Petrov ott még nyara-

ról sem kellene gondoskodni s a befektetés is jövealmézne.

S e gondolatra olyan melege lett, hogy hű-sítőt kért. Kicsibe múlt, hogy szét nem pattant a boldogságtól.

A fántázia nagymestere, ezer meg ezer káp-rázatos, ragyogó képet festett pár pillanat alatt Petrov felizgatott agyába. Nem gondolt sem-mire, csak arra, hogy nem kell többé a pipa-füstös, romlott levegőjü hivatalba járnia a bu-csut mondhat a porlepte iratsomóknak. Milyen élvezet lesz ott künn a mezőn, az erdőn, ha naplemente után fürödhetik s gyönyörködhetik a halak kergetőzésében. Fürdő után egy csésze illatos tea, azután pedig elmegy sétálni, vagy a szomszédokkal szórakozik.

— Bizony, legislegjobb lenne, ha birtokot vennénk! — ismételte meg az asszony.

A jó Petrov azonban nem is hallgatott rá Beleképzelte magát egy hűvös esős borongós őszi estbe, amikor séta után kétszeresen jól esik egy-két pohár vutki. Megindul az eső. Szomorú, egyhangú lesz az élet. Nem lehet sehová sem menni, othon kell ülni s hallgatni meghuzódva a kályhasarokban az esőcseppek egyhangú kopogását.

Szinte összerázkódot ettől a képtől. Már előre gyilkolta az unalom. Hirtelen mást gondolt hát s így szolt:

— Te asszony, tudod mit? Elmgünk külföldre.

hogy mi vitte rá, a szerelem vagy a bor, általunk nem tudatik.

Csendőrség. Borsodnádason, amint halljuk a csendőrségi laktanya tervei elkészültek. A tervek szerint, csinos, egészséges és tágas lakás fog a nádasdi csendőrség rendelkezésére állani. Az épület már jövő tavaszra állani fog s a csendőrség nyomban le is vonul. Ezáltal a vidék közbiztonsága ismét jelentékeny javulásban részesül.

Felülfizetések. Az ózdi polgári önképzőkör 1908 év október 18-án tartott szüreti mulatságán a következő felülfizetések kapta a kör, melyeket ezuton köszönettel nyugtáz. Török István 2 kor. Blasko Vithold 2 kor. Vozáry Béla 2 kor. Susztek Lajos 5 kor. Petró András 4 kor. Péter Dezső 2 kor. Veiner József 3 kor. Lebeda Vencel 2 kor. Fodor József 2 kor. Farkas Ferenc 5 kor. Mikola Béla 2 kor. Demeter Zoltán 2 kor. Köck Imre 2 kor. Lenkey József 1.20 kor. Murányi József 1 kor. Lakos József 1 kor. Vágner Lajos, Sztrecsko József 1 kor. Jeszenák János 1 kor. Dóbisz János 1 kor. Gaál Jenő 1 kor. Zeley Oszkár 1 kor. Pfening István 1 kor. Lőw Ágoston 1 kor. Lukács Béla 1 kor. Lőcsös József 1 kor. Veisz Lipót 1 kor. Vas Lénárd 1 kor. Pistyner ékszerész 2 kor. Mlinarics 40 fill. Tót József 80 fill. Sándor Lajos 40 fill. Natter Gusztáv 60 fill. Gredinger István 60 fill. Borza Sándor 20 fill. Goldstein Nándor 10 fill. Detz Józsefné 01 fill.

Meghívó. A miskolci Kereskedelmi és Ipar-kamara f. évi október hó 29-én, csütörtökön délután 3 órakor, saját helyiségében teljes ülést tart, melyre a t. kamarai urakat tisztelettel meghívja.

„Kíméletesség“ az adóbehajtásnál. Ugy látszik, beköszöntött már az az idő, amikor a kereskedőknek nem az az utcai tüntetők, hanem az illetéktelenül betolakodó adóvégrehajtók ellen kell redőny-leeresztéssel védekezniük. Ilyen védekezést tesz szükségessé, de egyszersmind indokolitá is az az eljárás, melyet mint a „Magyar Kereskedők Lapja“ írja Aradon az adóvégrehajtó gyakorol, erősen lecáfolva a pénzügyminiszterre, aki folyvást a kíméletességet hangoztatja. Ez az ur ugyanis, egy becses és egy rendőr kíséretében sorra járta mindazoknak a kereskedőknek boltjait, akik már adóintést kaptak és a vásárlókkal telve levő boltban követelte az adó azonnal való fizetését. Képzeltető, hogy a kereskedők mennyire restelték vevőik

Arra gondolt, elutazik valahová Olaszországba, vagy még tovább, le délre, a tengeren túl Afrikába. Egyiptomba. . .

Marja, a hü hitves még nem is cirógatta érte a borotvát állát, s nem győzte dicsérni a tervet.

— Nagyszerű eszme! pompás! Oh, mily régi álmodom valósul meg. Olaszországot, Nápolyt látni és. . . . és. . . . és talán most már megnézheted azt a sorszámat is.

— Azonnal, drágám, azonnal! csak még egy pillanatot!

Fel s alá sétált a szobában s a képzelete szabadjára eresztett madárként csapongott. Most már arra gondolt, hogy ha a felesége is vele utazik, nagyon, mint lene akkor? Jaj csak azt ne!

Inkább egyedül, vagy valami csicsérgő, vidám nővel kelne útra, csak olyan asszonnyal nem aki mindig a gyermekekre gondol s kitörrik a foga, amint a kopekeket hozzáverdesi. Borzadva gondolta el feleségét a rengeteg sok útipodgyász között, amikre mind neki kell gondolnia, neki kell gorombáskodnia hordárral, kocsissal, vasutassal, hajóslegénnyel, az egész világgal a felesége zsémbeskedései miatt. Miért is van hát az az ostoba sorsjegy! . . .

Egyszerre megváltozott. Olyan üdének, elevennek duzzadónak és fiatalnak érezte magát, mint ezelőtt harminc évvel s jól szemügyre véve a felesége arcát, mindig több ráncot és foltot vélt azon fölfedezni. Mit is csinálna külföldön a felesége, unatkozna és tönkre lenne téve minden

előtt ezt a megrohanást és mekkora zavart okozott a forgalomban a három mord alaknak betolakodása. Ugy tudjuk azonban, hogy a közadók behajtását tárgyaló rendeletek ilyen kíméletlen, zaklató eljárást nem irnak elő, reméljük tehát, hogy illetékes helyen mihamarább utílaput kötnék basáskodó aradi végrehajtó talpa alá.

Talpfák szállítása. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamra értesíti az érdekelteket, hogy a Győr Sopron ébenfurti vasút igazgatósága az 1909 évben szükséges tölgya váltó talpfa szállítására pályázatot hirdet. Az ajánlatok legkésőbb f. é. október hó 29-én nevezett vasút igazgatóságához, Sopron, nyújtandók be.

Tüzek. Domaházán Elek István összerakott szalmája leégett, biztosítva nem volt, a kár 50 korona. — Kissikátoron Marozsi János 2 boglya szénája leégett 200 kor. értékben, biztosítva nem volt.

Pótvásár. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, miszerint Mezőkövesd községben a f. é. szeptember hó 27-28-ra esett, de elmaradt országos vásár ez évben kivételesen f. é. október hó 26-27-én pótvásár tartassék.

CSARNOK.

A megkerült ózdi geniusz.

Operet 3 felvonásban.

Irta: Dr. **Skribanek**, zenéjét szerezte: **Liviusz Lipót**.

Személyek:

Geniusz.	Egy fátyolos hölgy.
Mozi kezelő.	I. Rendőr.
Automobil tulajdonos.	II. Rendőr.
Gramofon tulajdonos.	Biró.
Egy idegen.	Egy jelenlevő.
Egy szöke ifjú.	Nyájas úr.
Népség, rendőrök, küldöttségek.	
Idő: jövő évtized. Hely: I felv. az utca, II felv. községi tanácsterme, III felv. ugyanott.	

Rendőrök kara: (énekel.)

Három nap és három éjjel,
Nem megyünk mi szerteséjjel,
Hiába csal: bor kalács.
Most csak itt van szükség örre
Kipróbált helyi rendőrré,
Mert együtt ül benn a tanács.

I. Rendőr: Ott benn a zöld asztal előtt,

szórakozása. Inkább azon a pénzen segíti a felesége rokonait, mert úgy is egészen bizonyos, hogy megrohannák. Pedig de gyűlöli valamennyit! Még a felesége arcát is kiálhatatlannak találja.

És amint így évődött magában, arcáról eltűnt a mosoly. Szinte ellenszennvel tekitett feleségére aki nemkülönben hasonló pillantásokat vetett most már rá, az ő gondolatai is azon jártak, hogy miként lehetne a pénzt kellemesen felhasználni. Férje gondolatait leolvasta az arcáról.

— Hogyisne! — szólt hevesen, — Talán elkölte a pénzemet haszontalanságra. Azt ugyan nem fogod olyan könnyen a karmaid közé kapartani.

Petrov erre a szóra belemerült az ujságba s szinte felragyogott az arca.

— Jól van, jól. Noked adom a pénzedet! Viheted már, . . . Szét is oszthatod a testvéreid és rokonaid között. A 6888 — 22-öt húzták ki, nem a 12-öt

Egyszerre eloszlott a remény is, harag is s a szobában sötét lett. Szűknek, alacsonynak találták a megszokott lakást s napjaik végtelen unalmasak lettek. Hát még a dohányfüstös iroda s a poros akták! — Ördög tudja, — tört ki egyszer Petrov idegességében, — ahová csak lépek mindenütt valami rongy, vagy papirdarab kerül a lábam alá. Nem söpörsz te ebben a szobában? Azt akarod, hogy végkép kiszökjem a világból? . . . Jó . . . Elmegyek? Elmegyek és felakasztom magamat a legelső fára.

Tanácskoztak már délelőtt,
S tanácskoznak majd délután.

II. Rendőr Hogy a társam rég kileste,
Tanácskoznak majd reggel, este
S tanácskoznak egy hét után.

Egy idegen: Miez, mi készül itt? Miért-e sok rendőr s e zajongó néptömeg?

I. Rendőr: Tudatlan ember, honnan cseppent ön ide, hogy mit sem sejt?

II. Rendőr: (Lenézéssel.) Biztosan idegen.

Idegen: Az vagyok. (Énekel.)

Hazám a messzi táj,
Csupa fény, csupa báj
E vidék bár átkozott,
A tudásvágy hozott.

Egy gram. tul.: (Szavalva.) Jó helyre jött.

Ez itt új Sevilla, új Ind. sziget,
Habár nincs kókusz, nincs pálmaliget,
Nincs ózanos lég

. mért homlokán a ránc?

De van muzsika, dal és románc.

Mozi kez.: S mozgókép, mely gyönyört szerez.

Gram. tul.: Minden házban száz gramofon lemez.

Idegen: Szép, szép, de miért e csödület?

Nyájas úr: (Sugva.) Vakmerő rablás történt.

I. Rendőr: Megtiltom, hogy beszéljen róla. Ez hivatalos titok.

Nyájas úr: (Gúnyosan.) Igen? Ez titok? Érdekes.

Itt minden titok, s kéj titkot tudni meg.

Itt minden pletyka, s az ember szint' remeg.

Ózdi-Hirlap: (Sötét kétségbeeséssel.) Hah urak!

Az ujdonság itt, mint pelyva száll tovább

És pletyka terem, amerre lép a láb,

Csak én nem tudok meg semmit soha.

I. Rendőr: (Dühösen.) Oh sajtóhiba tenyészde,

ócska pletykalap odább, mert repül a kalap.

Mondtam ez titok. Csend legyen, kuss!

Nyájas úr: (Dühösen.) Hát titok?

Hah kacagnom kell, e gyáva poltronhad

Pimasz Mihaszna még titkot emleget.

Az is titok, hogy egy vén koldus asszony

Megpofozott? (Megrugja) és így elbánt veled

Titok az is, hogy minden kávéházban

Záróra nincs? Tudja fű, fa, bokor,

S hogy mord pofátok menten mosolyra fordul.

Ha elétek kerül egy liter bor?

(Rendőrök elsompolyognak és behuzzák a kardjukat.)

Nyájas úr: (Barátságosan az idegenhez.)

Volt egy kincsünk, bár szorosan véve

Magának vallá a közigazgatás

Ócska régi volt, de tisztelték őt

Mint tisztelni a régi kincset szokás.

Bár szobor volt csak, de járt, kelt pipált,

A szegény emberrel szóba állt.

Idegen: Talán geniusz volt?

Nyájas úr: Igen geniusz! (Kétségbeesetten.)

S képzelje el egy reggelen

Eltűnt a drága kincs.

S azóta nincs!

Idegen: S most mért tanácskoznak?

Nyájas úr: Miért? Igaz még el sem mondtam.

Ózdon ez betegség, sőt több: rút szokás

Cselekvés helyett, foly nagy tanácskozás.

Aszfalt, utcalámpa, ut kövezés

A tanácskozásba vész.

Azonban hallja, valami történik!

(Az ajtóban egy szöke ifjú jelenik meg. A

népek éljeneznek, csakegy arlói paraszt ember

abcúgol; de azt hamarosan meglincselik. Az

ifjú pózba vágja magát és énekel:

Bölcsöm még nem rég ringatta dajkám

Hollári hujjé, hollári hó.

Csítító ének fakadt az ajkán

Hollári hujjé, hollári hó.

A karrierem mostan csinálom

Hopszassa, hujjé, hollári haj.

Oh csak a papot, haj ki nem állom,

Mivel csak tőle jöhet a baj.

(Prózába folytatja:) Felséges nép! (Közbe-

szólások: úgy van, igaza van, jól beszél!) Mi-

velhogy (ugy van, éljen!) immáron köztudo-

mássá vált ama sejtelem, amely szerint neme-

sen érző szívünk által hön szeretett legdrágább

kincset jogtalanul ki, meg és elsaajátították, a

tanács megbízott egy közhasznú férfit, akit

nemes szerénységem tilt megnevezni, hogy a

homályos ügy ködfátyolának kellő szétleben-

tésére irányuló lépések miként való megtevé-

sére utasítást adjon. Kérjük a cél elérésében

segítségnünknek nyújtása ne terheltelessék. (Éljen,

vivat.)

Egy kis fiú az apjához: Apám ez a hivata-

los stílus? (A férfiak vállukra veszik a szónokot

A férfiak közé furakodig egy borbély inas is és segít az ifjut magasra emelni. Egyszerre a szónok feljajdul s hirtelen lenéz a borbély inasra s rárvall.)

Megállj bitang, csak lekerüljek!

(A szónok lekivánczol, a borbélyinas' menekül.) (Függöny le.)

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kereskedő. Vártuk a levelét már régen. Nem éppen öntől, hanem valamelyik társától. Naponta megkérdeztem a szerkesztőt, hogy irtak-e, s végre két hét után csakugyan irt — ön. Azért vártuk a levelet, mert hallottunk hangokat, amelyek szerint Önök sértett felek és elégtételt kívánnak. Észrevehette ön, hogy a krónikákat, számszerint négyet, immáron más írja. S hogy e krónikák tréfásak, de cseppet sem gorombák. A sértegetéstől pedig olyan távol állanak, mint pl. ön attól a megkülönböztető tehetségtől, amely a sértést és a tréfát el tudja választani. A legnépszerűbb emberek az országban állandó karrikatúra, tréfa, kroki és krónika témák. Szegény Apponyi és a számalomra méltó Kosuth Ferenc, tehát az ön fogalmi szerint örökös szenvedésben élnek, mer, tréfásan is foglalkoznak velünk. Ne hidje azt! Csak azok az emberek érik meg a karrikatúrát, akik népszerűek, vagy akik valamik. A semmi, közönséges sokszor a saját bánatára elvész a szürke mindennapiságban. Önök közül is csak az került a tréfa tollának a hegyére aki ismert és kedves volt az ózdiak előtt. Akit nem ismernek, akivel nem törődnek azzal a kánya sem foglalkozik. Továbbá engedjen meg ami abban volt írva, az olyan ártatlan volt, hogy még önnél kevésbé művelt ember is inkább józűzet kacag, mint megsértődik. Legkevésbé pedig öntől várható a duzzogás, (igaz, hogy csak szelid szemrehányás) akit mindenki derék, tapintatos, művelt uriembernek tart. Egyébként helyesen írja: béke velünk.

HIRDETÉSEK.

Ajánlok első minőségű darabos jó minőségű szenet ózdi állomásra állítva vagon vételnél mm.-ként 1 kor. 04 f. Házhoz szállítva 10 métermázsá vételnél 5 napi előzetes bejelentéssel 13 korona 50 fillér.

FRIED BÉLA, ÓZD.

Mindenféle könyvnyomdai munkák a legizlésebb kivitelben, gyorsan, pontosan és lehetőleg jutányos árban készíttetnek HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJÁBAN, ÓZD.

100,000 drb. készlet	Szegfű és Rózsa	100,000 drb. készlet

Skorka János rózsza és szegfűtelep tulajdonos ajánl. direkt külfországból beszerzett óriás virágú Rem. szegfűket és nyakba nemesített bokor- rózsákat. E nagy készlet miatt egyideig 30 százalékot engedélyezek.

Árjegyzék ingyen és bérmentve Több díjjal kitüntetett nagy virágkötészetben mindenféle csokrok, koszorúk mélyen leszállított áron készíttetnek.

Tenyésztő telepemről vágott virágjaimat és begyökeresedett cserepekben nyíló rózsákat, szegfűket, jáczintokat stb. a legolcsóbb napi áron szállítom.

Sok nemes fajú szegfűmagvaimról szóló név-, árlappal készséggel szolgálom.

Skorka János

5 hold rózsza és szegfű telepe

B.-Szarvason.

Hazai iparcikkek!

Szolid és pontos kiszolgálás!

Megtekintésre ajánlom mindenkinek, mielőtt máshova fordulna, minden stíliú butorral gazdagon felszerelt raktáramat. Tartok fa-, vas-, réz- és kárpitozott butort jó minőségben és olcsó áron. Kárpitos műhelyemben készítenek mindenféle e szakba vágó munkák, szalon- és angol garnitúrák. Nagy készletem van továbbá mindennemű legjobb szerkezetű varrógépekből, szobamángorlókból, koporsókból és egyéb temetkezési cikkekből. — Épületem, tűzifa, téglák, kő, cserép, cement és egyéb építkezési anyagok.

Eladásnál hitelt nyújtok igen előnyös részletfizetésre.

Az ANKER élet- és járadék biztosító társaság főügynöksége.

Weiner József Ózd, az állomás mellett.

Minden óra javítás csak 1 kor. 60 fillér három évi jótálással,

Van szerencsém Ózd és vidéke nagyérdemű közönségével tudatni, hogy a Vajner-féle házban, Szántó Mór és társa férfi ruha üzlete mellett

ÓRÁS- ÉS ARANYMŰVES MŰHELYT NYITOTTAM

s ott elvállalok minden e szakmába vágó munkákat, javításokat a legrövidebb idő alatt a legolcsóbb áron.

Raktáron tartok a legnagyobb választékban fali- és zsebórákat, 14 karatos fémjelzésű aranyból, ugyiszintén optikai szereket a legjutányosabb áron, 3 évi jótálással. Grammofonok és különféle műszerek javítását olcsón és gyorsan készítem. Régi arany és ezüst árú naey választékban. T. vevőimnek a legcsekélyebb vásárlásnál is teljesen ingyen egy kiváló finom kivitelű, saját arcképe után készült foto-email képpel szolgálom,

A nagyérdemű közönség szíves látogatását kérve vagyok, alázatos szolgálója:

Pistyner J., órás és aranyműves Ózdon, Krompachon és Szepesváralján.

Ékszer és aranyeműk javítása azonnal eszközölve lesz.

Tisztelettel van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Ózdon, a Jerem-féle ház udvarán (a ref. templom mellett), a mai kor igényeinek teljesen megfelelő modern

Fényképészeti Műtermet

nyitottam. — Minden a fényképészet körébe tartozó munkát. ú. m. épületi-, csoport- és tájképeket; olaj, pasztel és eredeti bromezüst nagyításokat elvállalok, bevezetve a legújabb dolgokat pl. platin, matt stb. képeket s azokat a legtartósabb kivitelben, a legszolidabb árban készítem.

Minden törekvésem oda irányul, hogy a n. é. közönség becses támogatását kiérdemeljem.

Felvételeket naponként még borult, sötét és esős időben is a legjobb sikerrel lehet eszközölni.

Midőn a t. közönség nagybecsű figyelmét felhívni bátorodom, ugyanakkor kérem, hogy megrendeléseivel szerencsétlenni sziveskedjék.

Tiszteletem nyilvánítása s kérelmem megújítása mellett vagyok kiváló tisztelettel

LUKÁCS BÉLA, fényképész,

Ékszer és óra-javítások pontosan eszközöltetnek 1 évi jótállás mellett.

Törvénytékileg bejegyzett ÓRÁS ÉS ÉKSZERÉSZ CÉG ÓZDON

a volt szövetségi helyiségben Nagy raktár mindenféle ékszerekből, arany, ezüst és china-ezüst árúkból, valódi schweici-, arany-, nickel- és acél gavallér-órákból, ingaórákból, menyasszonyi- és nászajándékokból a lehető legjutányosabb áron és jótállás mellett

Egy ébresztő óra 2 kor. 80 fillértől feljebb.

Egy nickel Roskopp-patent óra 5 korona.

Továbbá: GRAMMOPONOK és LEMEZEK, egy nagy, 27 cm. átmérőjű kitűnő, legújabb fűlvételű mindkét oldalán bejátszott lemez 4 korona,

Tisztelettel

GUTTMANN S. ÓZD.

LÁTSZEREKBŐL NAGY RAKTÁR!

Szives tudomásul!! Papírárú- és írószer kereskedésében állandó nagy raktár: mindenféle minőségű, alakú és súlyú csomagoló- és írópapirokból; közönséges és finom csontenyvezett kereskedelmi levélpapirokból, borítékokból; fehér és színes, divatos dísz-levélpapirokból mappában és dobozokban; mindenféle irodai cikkekből; fekete, színes és másoló ironokból, tussokból és tentákból; folyékony arany, ezüst, bronz, halenyv és gummi arabikumokból; tenta-, gyümölcs és más folt-tisztítókból, sokszorosító-, másoló- és bélyegző-festékekből, párnákból. Havonta művészi kivitelű képes levelezőlap ujdonságok. Előfizetések bel- és külföldi hírlapok és folyóiratokra.

Herrman István könyvnyomdája, papírárú- és írószer kereskedése Ózd (Borsodmezőye).

Ugyanitt egy jó házból való ügyes fiú tanulónak fizetéssel felvétetik.